

SAŽETAK PRESUDE

GIORGIONI PROTIV ITALIJE OD 15. RUJNA 2016. GODINE ZAHTJEV BR. 43299/12

*Povreda prava na zaštitu obiteljskog života zbog nemogućnosti
podnositelja da u potpunosti ostvari pravo na susrete i druženja s
djetetom*

ČINJENICE

Podnositelj se tijekom kolovoza 2006. godine razveo od supruge s kojom ima sina. Nedugo nakon razvoda podnositeljeva bivša supruga usprotivila se bilo kakvom obliku kontakata između podnositelja i njihovog sina. Podnositelj je pred nadležnim sudom pokrenuo postupak radi ostvarivanja prava na susrete i druženja. Odlukom od dana 22. lipnja 2008. godine, nadležni sud je bivšoj supruzi povjerio sina na odgoj i čuvanje, a podnositelju pravo na susrete i druženja u trajanju od dva dana tjedno te mu je naložio isplatu naknade za uzdržavanje djeteta.

Podnositeljeva bivša supruga je podnositelju omogućavala susrete i druženja sa sinom isključivo u njezinoj prisutnosti. Stoga je tijekom 2008. godine podnositelj pokrenuo postupak pred nadležnim sudom koji je odredio da će lokalni centar za socijalnu skrb provoditi nadzor nad susretima i druženjima podnositelja i njegovog sina te je podnositelju naložio isplatu dospjelog, a nepodmirenog iznosa na ime uzdržavanja.

U travnju 2010. godine, nadležni sud je utvrdio kako majka odbija surađivati s centrom za socijalnu skrb te je odredio da će podnositelj ostvarivati pravo na susrete i druženja sa sinom pod nadzorom centra. Usprkos odluci suda, majka se nastavila protiviti susretima i druženjima koji se nisu odvijali u njezinoj prisutnosti. U studenom 2010. godine, podnositelj je obavijestio centar za socijalnu skrb kako više ne želi viđati sina. Nakon toga, odbio je bilo kakav kontakt sa sinom, nije s njim želio razgovarati telefonom niti provoditi praznike.

Tijekom 2012. godine, podnositeljeva bivša supruga se odlučila preseliti sa sinom u drugi grad. Budući da je državno tužiteljstvo utvrdilo da podnositelj više uopće ne viđa sina niti plaća uzdržavanje, podnijelo je nadležnom sudu prijedlog za oduzimanje roditeljske skrbi. Podnositelj je, pak, zatražio da mu se sin povjeri na odgoj i čuvanje. Nadležni sud je spojio postupke te je majci odobrio da se preseli sa sinom zbog toga što je podnositelj prestao izvršavati svoje pravo na susrete i druženja. Nadležni sud je zatražio od centra za socijalnu skrb da odredi plan po kojem će se odvijati susreti i druženja podnositelja sa sinom. Tijekom 2014. godine, Okružni sud u Bergamu je podnositeljevoj bivšoj supruzi izrekao uvjetnu osudu zbog onemogućavanja podnositelju susreta i druženja sa sinom, dok je podnositelju izrekao zatvorsku kaznu u trajanju od 3 mjeseca zbog neplaćanja uzdržavanja, napuštanja djeteta i zlostavljanja bivše supruge.

PRIGOVORI

Pozivajući se na čl. 8. Konvencije, podnositelj je pred Sudom prigovarao da su domaća tijela tolerirala činjenicu da mu je bivša supruga onemogućavala viđanje sina te da je sina okrenula protiv njega. Prigovarao je da nadležna domaća tijela nisu poduzela potrebne mjere koje bi mu omogućile viđanje sina.

ODLUKA SUDA

Sud je podnositeljev predmet ispitivao u okviru dva zasebna razdoblja.

U odnosu na prvo razdoblje (od kolovoza 2006. do studenog 2010.), Sud je utvrdio kako je podnositelj od 2006. godine pokušao ostvariti susrete i druženja sa sinom, ali unatoč sudskoj odluci nije bio u mogućnosti ostvariti to pravo u punom opsegu zbog toga što je bivša supruga zahtijevala da bude prisutna kada on to pravo ostvaruje. Sud je zaključio kako nedostatak suradnje između roditelja nije sprječavao domaće sudove da poduzmu radnje koje su bile potrebne za održavanje obiteljskih veza. Posebice, domaći sudovi nisu, već tijekom postupka za razvod braka, poduzeli odgovarajuće mjere koje bi omogućile učinkovito ostvarivanje susreta i druženja između roditelja i djeteta. Domaći sudovi su prihvatili situaciju u kojoj je majka onemogućavala podnositelju da viđa dijete, a koja je trajala oko četiri godine.

Sud je primijetio da je Okružni sud u Bergamu automatizmom izrekao čitav niz mjera, kao primjerice mjeru nadzora nad ostvarivanjem susreta i druženja, bez da je pri tom vodio računa o okolnostima konkretnog slučaja. Sud je stoga utvrdio da je došlo do povrede čl. 8. Konvencije.

U odnosu na drugo razdoblje (od studenog 2010. do 2016.), Sud je primijetio da su domaća tijela od 2010. godine poduzimala radnje koje bi omogućile podnositelju da viđa svog sina, ali da je podnositelj u određenom trenutku odlučio prekinuti kontakte sa sinom. Prema mišljenju Suda, podnositeljev sin je očevo postupanje najvjerojatnije protumačio kao napuštanje. Budući da podnositelj tijekom razdoblja od pet godina nije kontaktirao sa sinom, Sud je utvrdio da su domaća tijela nakon 2010. godine poduzela odgovarajuće mjere u cilju poboljšanja odnosa između bivših supružnika. Stoga je utvrdio da u odnosu na drugo razdoblje nije došlo do povrede čl. 8. Konvencije.

PRAVIČNA NAKNADA

Utvrđenje povrede čl. 8. Konvencije samo po sebi predstavlja dovoljnu pravičnu naknadu nematerijalne štete.

10.000,00 EUR - na ime naknade troškova postupka.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.